

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Martie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârîia cu expedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 2 Aprilie 1884.

Am dat sinceră espreziune mișcării inimii noastre din incidentul viuelor mișcări electorale observate între români în zilele din urmă. Am dat tributul nostru de recunoștință comitetului central din Sibiu pentru pașii făcuți în competența sferei sale de activitate, și i-am dat și rectificarea trebuincioasă, încât el trecând peste marginile competenței sale, se gera de organul întregii națiuni române. Aceasta o am făcut cu toată conștiința, căci cine altul dacă nu noi, era chemat a-și ridica glasul contra pretensiunii, că din gura comitetului central din Sibiu vorbesc întreaga națiunea română? Cine altul dacă nu noi, cari încă reprezentăm ceva, și luptăm pe teren politic contra torenului pus în mișcare la 1881? Cine era mai chemat ca și „Telegraful Român“ să vină, și să spună, că comitetul central din Sibiu numai în numele acelora vorbesc, cari aderează la baza politică satorită în conferența din 1881, și că aceia pot să fie cât de mulți, cu toate acestea sînt numai o partidă, și ca atare neîndreptățită a vorbi în numele întregii națiuni.

Așa am resonat la 31 Martie. a. c. Și noi ca oameni cu credință religioasă, trebuie să credem în providința dumnezeiască, căci altcum nu ne putem explica coincidența cea minunată, care a doua și după aparițiunea numărului din ziarul nostru, în care

făcuserăm această rectificare, vine și ne illustrează rezonarea încă prea drastic, după cum n'am dorit, și nu puteam dori noi.

Din capul locului am condamnat tendența pasivistilor, de a se presenta înaintea lumii ca singura espreziune a națiunii române. Și aceasta trebuia să o facem, căci, la cas de teribil fiasco noi trebuia să pășim și să luăm comanda oastei împrăștiate și destrăbălate. Trebuia să condamnăm ținuta ziarilor acestei partide, ținută nedeamnă de ziare serioase, ținută copilărească aptă a ne discredită în fața lumii, și a ne mai învrășbi între noi. Și ne-a fost de tot greu a ne păstra sângele rece, vîndînd mania lor de a presenta conferența politică din Budapesta în fermă de comedie. Bunul simț însă s'a făcut stăpîn presie noi și ne-am exprimat fără rezervă dar cu demnitate regretul nostru față cu această ținută.

Tot așa facem și astăzi. Condamnăm procedura bărbaților nostri politici, cari provocară scandalul din conferența alegătorilor români de Dumineca trecută. Condamnăm neexplicabilă ținută a acestor bărbați politici, cari prin primul pas făcut în cele politice ne-au discreditat tare în fața lumii, și ne-au nimicit tot creditul nostru politic în și afară de patrie. Aceasta suntem datori să o facem noi, cari am disputat veteranilor și neofiților din Sibiu dreptul arogat de ei de a vorbi și lucra în numele națiunii române, trebuie să o facem noi, cari combatem pașii greșiți fie în tabera noastră, fie în tabera contrariă, noi cari apremăm fără părtinire meritele, fie la noi fie la alții, și suntem conduși de principiul: „Sum cuique.“

În luptele politice încă ar trebui să se documenteze sfințenia caracterului și mai pe sus de toate adevărul, sântul adevăr și dreptatea să fie parola noastră pe marea viforoasă a vieții noastre politice. Ar trebui să dispară neînțelegerile și urile, pasiunile și scopurile particulare, ca astfel să documentăm în faptă că numai cauza națională ne zace la inimă.

Ce fac bărbații nostri? ce facură în special bărbații politici din Sibiu în conferența de Dumineca trecută? Să vedem. Mai întâi se proclamă ex praesidio aderarea la conclusele conferenței din 1881; plus presiul enuncă că delegații aleși vor avea a apăra cu toate mijloacele aceste concluse la conferența din Sibiu. Pe această basă se dispune alegerea delegaților. Votarea a fost secretă. Toate au decurs în cea mai mare ordine. Când la scrutiniu bărbații nostri politici, luceferii națiunii române, căci se susține că din Sibiu se dirigează națiunea

noastră — bărbații nostri politici nu fac scrutiniul, ci-și aruncă cele mai necălite invecitive reciproce, fac galagie ne mai pomenită în fața bietului țeran, presiul provoacă în cele din urmă disolvarea conferenței prin comisariul de poliție, acesta apoi duce la poliție țidulele cu speranța luceaferilor nostri, botezați dela ei și prin ei „oi și capre“. Scena a fost sfâșietoare, și ar trebui să plângem dacă identificând pre corfeii din Sibiu cu națiunea română: ar trebui să încercăm acest scandal public în cărca sêrmanei națiuni. Norocul nostru că am prevenit rēului cu aprețiarea noastră în numărul penultim al ziarului nostru.

Demnitatea națiunii noastre va suferi mare stirbire prin deplorabila și necualificabila inscenare dela conferența din Sibiu de Dumineca trecută. Și stirbitura va fi cu atât mai bătătoare la ochi, cu cât Sibiu a fost centrul tuturor mișcărilor noastre în timpul din urmă. Și dacă poate fi vre-o scusă, aceea este impregiurarea că în fruntea trebilor, dela conferența din Sibiu au stat bărbați, cari în politică sînt ca „homo novus“ și primul pas politic lau început prin nenorocitul scandal de Duminecă. Prin acest nenorocit pas la nici un cas nu se va întări nouă firmă politică, despre care frații dela „Observatoriul“ ne spun în ziarul lor Nr. 26 că ea va fi cunoscută lumii prin apărarea în coloanele noului ziaru „Tribuna“. Noi regretăm din inimă acest incident. Nu sîntem dedați a vorbi despre lucruri, cari nu le cunoaștem, nu sîntem dedați a discredită întreprinderi, cari în urma urmelor pot fi salutare, regretăm însă din toată inima netactica bărbaților, cari prin necualificabila purtare din conferența de Duminecă au blamat națiunea întreagă și și-au discreditat toată întreprinderea politică, despre a cărei trăinicie și onestitate noi până Duminecă nu ne-am indoit.

Dacă am fi și noi de pănura celor dela „Gazeta Transilvaniei“ ne-am folosi de acest desastru al vechilor și neofiților pasivisti, și ne-am indigna de faptele lor întocmai ca frații dela „Gazeta“, care și-au exprimat indignațiunea față cu noi pentru cuvîntul, că am reproduș niște amare adevăruri din „Neue freie Presse“ la adresa națiunii române, și din acest incident ziarul „Romanul“ despre care lumea risca a crede că este ziaru serios, a făcut capital politic scriind multe neesactități la adresa noastră. Noi însă sîntem modesti. Nu ne luăm refugiul la denaturarea lucrului, nu exploatăm nici chiar ocaziunile date, ci regretăm din inimă rătăcirea în care conduce pasiunea pe oameni, despre cari am putea pretinde să fie și mai precauți, și mai con-

FOIȚA.

Demosthene și Cicero*).

După „Dialogul des morts“ adică „Dialoguri între morți“ de Fénelon, traducere de V. S.

Paralelă între acești doi oratori.

Demosthene. — De mult doriaș să te vîd am audît vorbindu-se despre elocința ta; mi-a spus și Cesar, care numai decăt-va timp a venit aci.

Cicero. — Ce-i drept numai, elocința a fost unul din cele mai mare talente ale mele.

Demosthene. — Te rog vorbesc-mi în detail despre acest obiect.

Cicero. — La început am apêrat mai mulți cetățeni acușați pe nedrept; am mijlocit ecsilarea lui Verres, pretorul Siciliei; am vorbit pentru legi și contra lor; am nimicit pe Catilina cu partida lui; am pledat pentru Sextiu, tribunul poporului, care a fost totdeauna pentru mine, chiar și cāt a stat în ecsil; în fine mi-am încoronat viața cu aceste Filipice atāt de renumite, încāt.

Demosthene. — Vrei să dîci, că Filipicele tale

au întrecut pe ale mele: nici că me așteptam să mergi așa departe cu vanitatea ta; dar lăsăm acestea la o parte; spune-mi cum ai devenit așa mare orator?

Cicero. — Am făcut opuri, cari sînt vecinice în valoarea lor; am vorbit despre oratorii cei mai celebri; am.

Demosthene. — Cum mi se pare tot meru vrei să revii la orațiuni tale; nu crede că mă înșel. Sciu și eu atāt ca altul și.

Cicero. — Toate bune; dar tu mi-e-mi atribui vanitate; și tu însuși te lauși pe tine!

Demosthene. — E adevêrat; eu n'am drept o mărturitesc; m'am lăsat să fiu sedus; dar tu însuși mărturisesci că te lauși un pic prea mult. Nimic nu e mai necuviincios ca lauda, care-ți-o faci singur la începutul orațiunii a treia Catilinarie dîcând; „Dacă Romul fundatorul Romei a fost ridicat între dîi ce i se cuvine oare acelaia care a conservat aceste cetate și o a întărit?“

Cicero. — Ei bine judecând lucrul din fundament, oare n'ar trebui să ne lăudăm, voind a ne apăra contra unor astfel de inimi? Noi amēndoi am avut de a face cu bărbați foarte puternici. Tu ai avut pe Filip, regele Macedoniei în contra ta; și eu pe Marcu Antoniu, care după ce a împărțit imperiul în două părți cu August, a avut fără îndoială partea cea mai frumoasă și mai înfloritoare.

Demosthene. — Da însă cînd ai pledat tu contra lui, el era numai triumvir; poporul teu privia la tine ca la un miracul și se încredea pe deplin în vorbele tale. Eu însă am avut să conving pe un popor slab, superstitios, incapabil pentru lucruri serioase și cu atāt mai vîrtos am vorbit cu forță „Ai avut și tu forță recunosc: dar te-ai folosit mai mult de ornamente, înfrumșetări; sau se nu vorbesci de loc sau trebuie să studiezi cu fundament adevêrata artă a elocinții.“

Cicero și Demosthene.

Paralela între acești doi oratori; caracterele distinctive ale adevêratei elocințe.

Cicero. — Ce! doar susții că eu am fost un orator mediocru?

Demosthene. — Nu, nici decum; căci nu este mediocru acel orator, cui pretind a-i fi superior. Tu fără îndoială ai fost un orator celebru! tu ai avut partide mari, însă adeseori ai pierdut din vedere aceea ce se numește perfecțiune.

Cicero. — Și tu n'ai avut greșeli?

Demosthene. — Eu cred că nu-mi va afla nimenea vre o greșală în elocința.

Cicero. — Poți tu compara bogăția geniului teu cu a mea, tu care esci sec, fără ornamente; tu care esci totdeauna închis între limite înguste; care

*) Locul de întălnire al oamenilor după moarte.

sciențioși și și mai esacți în afacerile lor publice, căci ei blamându-se pe sine, vrând nevrând cu ei să blamează și o parte a națiunii, care și-a pus acțiunile creditului lor politic la această firmă atât de sdruncinată.

Pentru a preveni ori ce presupunere greșită, accentuăm la acest loc: că scandalul de Duminecă s'a întâmplat în conferența pasivistilor, la carea — precum se înțelege de sine — n'au participat nime din cei ce sunt declarați pentru politica activității.

Să fim cu cuget bun și inimă curată, să lucrăm cu mâna pe inimă căci dăile grele sunt, și la privilegiu de Duminecă trecută vrășmașii neamului nostru nu vor sădi în inimile lor simțul respectului și al încrederii în maturitatea noastră politică.

Revista politică.

Sibiu, 2 Aprilie 1884.

Partida opozițională a emis un manifest către alegători, în care cu frase obișnuite își desvoaltă programa sa. Noue ne ajunge a lua notiță despre acest manifest și a spune cetirilor nostri că manifestul nu cuprinde nimica nouă. Dragostea lui „Pesti-Napló” față cu tot ce nu e unguresc nu ne mai este secret. Și manifestul e plin de asemenea dragoste.

Mișcările electorale, își urmăresc calea lor. Noi vom lua notiță despre toate și vom ținea publicul în curentul lucrărilor acestor mișcări.

Cu apropierea primăverii s'au pus în mișcare și cestiunea orientală. Întrunirea Rumeliei Orientale cu Bulgaria este pusă la ordinea zilei și numeroasele metinguri ținute în această direcțiune a dat ansă guvernului turcesc de a conscrie miliția și a se opune cu forța armelor contra tendențelor unionistice.

În legătură cu aceste calamități se vorbește de nou de neînțelegeri între poarta otomană, și Montenegro pentru uresolvirea cestiunii cu granița. În zilele acestea domnul Bukovici, reprezentantele Muntenegrului dela poarta otomană prin o notă a solicitat pre Sultanul să dispună întrunirea comisiei internaționale pentru regularea graniței.

Ce va rezultă din aceste soliciități vom vedea la timpul seu. Caracteristic este că mișcările slavilor în peninsula balcanică totdeauna se reduc la uneltirile Rusiei, cu motiv sau fără motiv aceasta e secretul viitoriului.

Conferența electorală a alegătorilor din Sibiu.

Românii alegători din Sibiu aderenți ai partidei naționale din 1881 fură convocați pe Duminecă 1 Aprilie a. c. după amiaza la 4 oare la o conferență în grădina „Flora”. M'am dus la conferență cu firma convingere că se va face vre-un lucru bun, de model, căci suntem în Sibiu, cuibul vechilor pasiviști și al vechilor activiști deveniți acum ca din cerul senin cei mai învăpăiați pasiviști. Me așteptam la lucru de model căci la această conferență era întrunită lamura inteligenței noastre, conducătorii nostri politici, și eram quasi obligat a onora această conferență cu neînsemnata mea persoană ca om privat și importanta mea pozițiune de redactor la „Telegraful Român”. M'am dus și am vădit lucruri minunate, de tot minunate, pe cari le reproduc aici întocmai și tot odată și subseriu.

nu tractezi nici un subiect; tu din a cărui tractate nimic nu ți se poate prescurta, atât este de nepractic modul teu de lucrare, în vreme ce eu dau tractatelor mele o estensiune, care probează o abundență și productivitate a genului meu, motiv pentru care se ădăcă că nu se mai poate adăoga nimic la operele mele?

Demosthene. — Tot aceea ce nu se mai poate prescurta se numește perfect.

Cicero. — Acelui lucru la care nu mai este de adăoga nimic, nu-i lipsesc nici cea mai mică particică din aceea ce l'ar pute înfrumseța.

Demosthene. — Nu ții tu cumva discursurile tale mai de spirit ca ale mele? Spune bună-oară nu-i acesta resonul ce te face să te înalți peste mine?

Cicero. Dacă vorbești tu așa, îți voi spune. Piese mele sunt cu mult mai mult înfrumsețate ca ale tale; ele se disting prin mai mult spirit, figurațiune, artă și facilitate. Eu am înfățișat același obiect sub douăzeci de forme diferite. Ori cine ar auzi orațiunile mele nu s'ar pute reține de a admira spiritul meu de a fi în continuu surprins de arta mea, de a-mi striga vivate, de a me întrerupe aplaudându-mă și laudându-mă. Tu ești ascultat cu foarte mare liniște și auditorii tei nu te întrerup.

Demosthene. — Ceea ce ădăcă tu despre noi e adevărat: tu nu te înșeli și nu greșești, decât nu-

Înainte de 4 oare grădina „Flora” era plină de oameni. Teranii mestecați printre inteligența compuneau frumos tablou, și preoți nostri albi la față ca și rassa de pre ei mi revoca în memorie vechile zile de odinioară când persoanele cu brăne roșii nu se prezentau înaintea bunului și credinciosului popor decât în sensul fericitului Mureșanu. M'am tot transpus în timpurile vechi, când civilizațiunea se prezenta cu primele sale roade.

Trec direct la partea materială a lucrului. Domnul president Dr. Aurel Brote deschide adunarea prin o cuvântare potrivită. Și exprimă satisfacțiunea pentru ascultarea dată apelului. Spune că conferența va alege 4 delegați, cari delegați în conferența ce se va convoca la Sibiu vor avea a apăra cu foc programa statorită la 1881.

După acestea dechiară că domnul Dr. Nicolau Olariu va redigia protocolul conferenței, apoi se roagă a alege doi bărbați pentru scrutinii. De aici am dedus că se va și face scrutinii, cărui scrutinii va trebui să-i premerge votarea, ca să fie substrat pentru scrutinare.

Domnul profesor seminarial Dumitru Comșa a luat cuvântul la locul prim și a propus de bărbați scrutinați pre domnii: Greg. Mateiu, comerciant și Nicolau Cristea, asesor consistorial.

După ce domnul Mateiu, cu provocare la bătrânețele sale declină dela sine această onoare, la propunerea domnului Măcelariu, se alege în locul al doilea domnul Visarion Roman.

Făcută odată constituirea urmează votarea cu ședule. Comitetul n'a produs lista alegătorilor, va se ădăcă fiecine vota după plac. N'a făcut nici ceia ce se presupunea: adevărat se scrie la protocol pre cei votanți ca să aibă la mână ceva lucru real și pozitiv. S'a afirmat că toate alegerile așa s'au făcut la conferențele naționale. Prin urmare am venit la convingerea că ar fi lucru și plăcut și s'ar și rentă când oare cineva om mai scrupulos — ar cerca să construeze o procedură la aceste alegeri naționale indicând bună-oară și remediile de drept la cas de abuzuri tare obișnuite mai ales la alegeri. Destul că s'a făcut alegerea.

Sala dela grădina Flora era plină de români. O parte mare din mulțime erau alegători, ceialaltă public, adus de curiositate. În fine junimea studioasă, făcea studii constituționale, parlamentare și de caracter.

Pentru simetria lucrului alegători veniau la urnă — cilindru fasonul cel mai nou — voturi de nație în cilindru — destul că alegătorii veniau pre lângă perețele din stânga și se depărtau pe lângă cel din dreapta. Inteligența făcea spalier. S'a terminat votarea. La fiecare țidulă aruncată în urna cilindru domnul Dr. Olariu striga din resputeri 1, 2, 3 etc. S'au numărat 149 de țidule, și ne mai fiind alegători s'a încheiat actul votărei.

Acuma era să urmeze scrutinarea. Cilindrul — urna era plină de țidule de toate colorile. Românii din Sibiu s'au despărțit în două tabere și fie-care și-a pus candidații sei. În principiu erau toți uniți în pasivitate. Vorba era numai la nomenclatură: Pasiviști vechi și pasiviști noi. Cesti din urmă au pus pe țidulele lor pe domnii: Dr. Aurel Brote, Nicolau Cristea, Dumitru Comșa și Ioan Bechnitz, cei vechi. Elia Măcelariu, Ioan Hanea, Visarion Roman, și Ioan Popa. Cei dintâi la țidule și au ales colorile vânăta cesti din urmă vânăta galbenă, roșie — oameni mai șireți și prin colorarea țidulei voră să demonstreze

mai în concludiunea, care o faci. Tu atrăgeai atențiunea adunării, cărei i-ai vorbit, la persoana ta; eu la afacerile despre care-i vorbiam și nu la mine. Pe tine te admira ascultătorii: și eu eram trecut cu vederea de auditorii mei, care nu se gândiau decât la acel obiect, ce voiam să li-l fac pipăibil. Tu îi înveselai cu însușirile spiritului teu: și eu îi frapam, îi combăteam, și îi trântiam la pământ cu săgețile fulgerului. Despre tine ădăcă lumea: „oh ce bine vorbești”, după ce vorbiam eu, ădăcă: „Ai-ădăcă mergem contra lui Filip!” Pe tine te laudau, și pe mine peste măsură când le vorbiam serbătorește. Tu apărai împodobit, la mine nu se putea observa nici un ornament, în piesele mele erau numai resoane precise, puternice, clare, prin urmare tot atâtea mijloace, de a mișca inimile asemenea fulgerelor, cărora nu li se puteau opune. Tu ai fost un orator perfect, când ai fost ca mine simplu, ponderos, auster, fără artă în aparență cu un cuvânt, când ai fost demostenic: și când în discursurile tale au jucat rol spiritul, figura oratorică și arta, ai fost numai Cicero, care te ai depărțat de perfecțiune atât de tare, cât te ai depărțat de caracterul meu.

(Va urma.)

pentru titlul național. Destul că cilindru-urna era impeștriat cum numai se poate inchipui.

Era ajuns lucrul la facerea scrutiniului. Într'aceea s'a născut vorba, că o parte mare dintre alegători nu sunt alegători. Una și bună. Preste aceasta s'a mai afirmat că unii dintre acești alegători îndreptățiți și neîndreptățiți au votat de câte două ori. Atâtea încă n'a ajuns. S'a ădăcă unul și același individ a dat mai multe țidule, și în special domnul president făcu descoperirea că domnia sa a vădit cu ochii pre un alegătoriu, care a dat de odată patru bilete.

Poftim acum orientare. În învălmășeala cea mare domnul Eugen Brote făcu propunerea ca votarea de astăzi să se considere de nullă și se procure lista alegătorilor și să se convoace la altă conferență. Față cu această propunere domnul Visarion Roman a propus că de oarece în decursul votărei nime n'a făcut obiecțiuni și numai acuma după ce s'a încheiat votarea se ivesc învinuiri, să se facă scrutinii și să se anunce rezultatul. În pregiurul acestor propuneri s'a învârtit turbulenta desbatere ce a urmat.

Noi nu vom mai urmări pre alegători. Constatăm numai rezultatele.

S'a pus la vot propunerea domnului Brote. Mai întâi s'a făcut votare prin graiu viu. Sute de glasuri s'au pronunțat contra propuneri domnului Brote. Acuma trebuia constatat din nou identitatea și îndreptățirea acestor voci. S'a provocat mulțimea a se desface în două părți, alegătorii se rămână în sală, nealegătorii se părăsesc sala. S'a făcut și aceasta. Din nou se pune la îndoeala identitatea și îndreptățirea celor rămași. Preste aceasta îndoeală s'a trecut și s'a dispus ca cei ce sunt de opiniune domnului Brote să se dea la stângă, cei de opiniunea domnului Visarion Roman de-a dreapta. Imensa majoritate se dă de-a dreapta.

Domnul president și acuma are nedumeriri în ce privește identitatea și îndreptățirea celor prezenți. Lucru de tot natural, căci această nedumerire e generală pentru întreaga basa electivității aderenților la partida națională din 1881. Din aceste motive presiul nu admite votare asupra facerei s'au nefaceri scrutiniului ci disoalvă conferența.

Din mare ce era confuzia și iritațiunea, ea deveni acuma și mai mare. Era o învălmășeală ca cea biblică dela turnul Vavilonului. Om să fie cine se va orienta.

Conferența disolvată se constituie din nou proclamând de president pre dl Trombițaș. Se scoală însă în acest moment comisariul de poliție și anunță ca conclud final: De oare ce dl president mi-a comunicat că densusul a disolvat conferența, eu nu mai pot permite desbateri ulterioari, disolv deci eu conferența.

Comitetul permanent electoral ales la conferența din 1881 a rămas încremenit. Ori ce încercare de complanare fă fără rezultat. S'a decis ca comisariul să ducă ședulele la poliție și să le păstreze acolo de suverin. Eată și concludul final.

Acesta este „species facti.” Nu voi cerceta încât este justificată și încât nu animositatea, care în cele din urmă se sfârși cu disolvarea conferenței. Constat că în principiu au fost toți de o părere, era vorba numai de veterani sau neofiti. Nu cercetez încât este și încât nu este justificată procedura presiului. Nu caut ce valoare legală are basa întregului operat, din care ar avé să rezulteze „expresiunea întregii națiuni române.” Aceasta o vor face cei chemați și cei aleși ai națiunii.

Am scris starea lucrului cu toată obiectivitatea ca lumea să vadă ce s'a întâmplat în Sibiu. Și ca ea să se poată orienta cu mai multă infallibilitate, adaog că comedia nimica nu perde din actualitate prin împregiurarea, că ea fu înscenată la 1 Aprilie.

Se servească spre orientare tuturor celor ce li se cuvine a ști, că la 1 Aprilie se nu se mai întreprindă lucruri naționale, și dacă se vor mai și întreprinde să se întreprindă la alt loc și nu în Sibiu, căci am voi ca Sibiu să se nu mai compromită la zile însemnate cauzele naționale.

Mateiu Voileanu,
redactor.

Sibiu, 2/14 Aprilie. Onorată Redacțiune! Față de corespondența din Breș dat 27 Martie, aduse în Nr. 38 al „Teleg. rom.” îmi țin de datorință a dechiară: că cele ădăcă de mine în Nr. 34 al celui diariu, nu se refer de loc la persoane private, și cu atât mai puțin la corespondentele C—n, pe care eu îl stimez mult togam pentru multele dovezi de simțiu național, ce le-a dat — în trecut.

Cele ădăcă de mine se refer la acei politici din toată țeara, cari pentru un blid de linte dau ce au mai scump: consciința națională. Eu pe acestia i asemăn cu Herostrot și Catiliniștii — și cu acei păstori rei cari numai mulg și tund dar nu pășunesc turma cuvântătoare.

Scopul propriu al șirelor mele a fost de a recincuragia pre frații noștri din acel comitat, cari, după cum știu și din alte izvoare foarte autentice, în timpul din urmă au lăncețit în urma terorismului șovinistic.

Tr.

Adunarea deputaților.

Sesiunea extra-ordinară

Urmarea ședinței dela 24 Martie 1884.

(Incheiere.)

D. președinte. Acum, la rând este înscris d. Giani.

D. Giani are cuvântul.

D. D. Giani. Dacă d. Rosetti voesco să vorbească, eu îi cedez rândul.

D. C. A. Rosetti. Nu am nici o grabă, (Aplause, ilaritate).

O voce. Puneți la vot închiderea discuției.

D. președinte. Nu s'a cerut închiderea discuției.

D. D. Giani. Eu schimb rândul cu d. Rosetti.

D. președinte. Atunci d. Rosetti are cuvântul.

D. C. A. Rosetti. Nu mă ocup în acest moment de cele trei zile preserise de regulament căci tot regulamentul ăsta: „Afară dacă Camera va hotărî altfel:” Prin urmare, îți dai trei zile îți dai una, nu-ți dai nici una, sîntem în regulament. De cât în treacăt voi exprima mirarea mea că onor. d. Dimancea a ăis, că regulamentul este făcut pentru legile cele mici ear nu pentru cele mari (Aplause). Eu credeam din contra că atunci când e vorba de o lege mică și urgentă, putem scurta termenul de 3 zile. D-sea ăice din contra, că legiuitorul s'a gândit ca tocmai cestiunile cele mari să le tratăm în aceiași ăi. (Aplause).

D. N. Dimancea. Cer cuvântul.

D. C. A. Rosetti. Încă ceva, d-lor, în privința celor trei zile. Noi astăzi avem un raport în care se spune pentru prima oară opiniunea guvernului. N'am știut-o până astăzi: toți am desbătut în vînt. Fie-care își spunea ideile lui, bune rele, cum îi părea lui; se poate însă ca cei mai mulți dintre noi să primim o opiniune sau alta, mai cu seamă când am vădit că guvernul, care este unul din premii factori, susține aceea idee. Dar repet, până astăzi n'am știut ce susține guvernul. Ei bine, lăsați-ne să vedem și noi bine ce susține guvernul. (Aplause). Mai cu seamă când învețatul nostru raportore ne a preumblat prin tot locul. Ne-a spus însuși că a primit această sarcină într'o cestiune atât de însemnată ca o datorie, și cere ertare că n'a putut, asupra unei cestiuni de așa mare însemnatate și într'un timp așa de scurt, de cât a face un sacrificiu. Însă onor. raportore a fost în întrunirile Senatului cu Camera, și noi nu scim nimic. D-sa la toate cestiunile ne arată legile din toate țările, din Belgia, din Anglita, din Egipt. (Ilaritate, applause). Și face citațiuni de mulți oameni și autori. Ei bine noi, care nu sîntem atât de învețai ca d-sa, cari nu cunoaștem pe toți acei autori, ne trebuie mai mult timp; și apoi cine scie dacă cetind și noi pagina a doua, nu vom găsi acolo contrariul. (Aplause.) Se poate întâmpla ca eu însumi să spun că se înșală d. raportore în ceea ce ne-a spus despre Gladstone. Poate să aibă dreptate d. raportore, dar deacă se va dovedi că am și eu?

D. raportore, ați vădit, că ne-a dus și la actele preistorice, la museele cari sînt pline de industria omului preistoric, că s'au desgropat chiar locuințele morților din antichitate. Ei bine, aci sînt lucruri grave d-lor. (Aplause). Nu știu cum o să facem să învețăm noi până mâne toate aceste. (Aplause ilaritate).

Nu s'ar putea oare ăice că aceasta este un abus de putere din partea majorității în favoarea raportoreului? (Aplause.) Și nu cred că e bine când reformăm o Constituțiune din cauza abuzurilor să începem, noi Camera, să facem abuzuri. (Aplause). Acum este o cestiune pentru mine și mai gravă de cât aceasta. Nu-mi este iertat nici într'un mod să fac presupuneri și să ăic că unii din noi sînt contra revizuirii, ca alți vor să facă cestiune ministerială.

D-lor, pe mine personal nu mă poate atinge aceste aiurări. Toată lumea scie că, de când sînt, n'am umblat să capăt un loc în minister, ci din contra, am fugit cât am putut. Mai scie lumea că, cum am ăis'o necontentit și o repet am cea mai mare stimă și iubire personală pentru președintele nostru, și prin urmare, nu pot fi bănuir de nimeni că așa voi să iau locul, și cine ar bănuir ar ride el însuși de dînsul. Nu acum, la gura groupei 'mi voi schimba o vieță întreagă și me voi face șef al unei partide, care vrea numai să vie la minister, și mai cu seamă al unei partide care n'are nici candidați. Însă, d-lor, imi pare că este nedrept ca pe simple bănuiri poate să ne băsăm poliția să fie mai bine informată decât noi (applause), poate ca poliția să facă raporturi mai sincere de cât acelea cari le facem noi deputați, (applause) dar voi cuteza chiar poliției să-i ăic: te-ai înșelat; funcționarii dtale ăi-au dat raporturi greșite. Tot asemenea voi ăice președintelui nostru, care astăzi avea dreptul să se supere că din gura unui coleg al nostru a scăpat cuvinte „nu este esact”. Președintelui, eu i-ași fi ăis: că este esact, dar că i s'a raportat rău. Căci acesta e adevărul. Pot se dovedesc chiar cu lista tipărită unde am

scris eu că am primit proiectul la 9 și jumătate oare seara Sămbătă.

D. D. Giani: Eu l'am primit la 10 oare.

D. C. A. Rosetti, Și acei funcționari, ușierii, pe cari toți îi cunoaștem, vin pela noi de multe ori și negăsind pe nimeni, nu se mai întore fiind osteniți și dînsii; așa în cât sînt mulți domni deputați cari n'au primit raportul decât Duminecă.

E însă o cestiune gravă, atinsă de primul ministru astăzi. A ăis: nu aveți trebuință să faceți discuțiune generală.

Dar cei însuși onor. d. Dimancea nu poate să ăică că legiuitorul, în înțelepciunea sa, a vorbit numai pentru legile mici. Aci e net; nu mai e nici o excepțiune.

Art. 65 ăice curat că la fie-care proiect de lege se face mai întâiu desbaterea generală și apoi se votează pe articole.

Vedeți că nici înainte nici în urmă, nu se mai află vr'un articol contradicțor.

Ce ăice însă onor. președinte al consiliului? Aceasta nu e lege ca toate legile. Fie-care articol e o lege în sine și prin urmare numai trebuie discuțiune generală. Dar oare, d-lor teate aceste articole nu compun inelele unui singur lanț? Putem oare noi să ne votăm un articol într'un fel și altul într'alt fel; cum vom putea noi să desbatem un articol fără să vedem în ce legătură se află cu celelalte articole? Și aci nu e trebuință să mergem la timpurile preistorice; aci avem numai să vedem noi însine că votând astfel articol cu articol, nu vom face un lanț ci nesce vergele cari nu se vor mai lega unele cu altele.

Eu ăic, d-lor, că nu poate să fie un singur om care să ăică că se poate discuta izolat odată fiecare articol al unei Constituțiuni fără desbatere generală.

Dar ăice d. președinte al consiliului: Ce? Voiți să respingeți luarea în considerare? Negreșit, că nu! Dar oprind desbaterea generală, voiți oare ca fie-care articol să faceți desbateri generale? Apoi oare d. președinte al camerei ne va permite aceasta? Și dacă ne o va permite, vedeți bine că astfel va ăinea desbaterea câte două-trei săptămîni.

Deci, desbaterea generală la fie-care articol e peste puțină. Trebuie desbatere generală pentru luarea în considerare, și la fiecare articol să facem apoi discuțiune în parte; să propunem amendamente, să primim sau să respingem articoli, căci negreșit că sunt articoli, pe cari îi vom respinge, așa e spre exemplu art. pressei care l'ați propus d-voastră, pe care nu-l voiu vota nici odată. Dar avem să-l discutăm cu d. raportore; îi vom spune că a greșit. D-sa ne va da argumentele sale și poate ne va convinge. De aceea d-lor, să facem discuțiune generală, căci alt-fel vom perde un timp înăcit mai mare și cu drept cuvînt o să ni se ăică că pentru o lege așa de mare n'am vrut să lăsăm nici două zile pentru studierea raportului, nici să facem desbaterea generală prescrișă categoric pentru ori-ce lege. Sfârșesc dar, cerîndu-ve două zile și desbaterea generală, fără de care, mai repet, este peste puțină (Aplause).

Se pune la vot, ca mai depărtată propunere de a se pune Mercuri, în discuțiune revizuirea Constituțiunii, și neputînduse constata majoritatea prin sculare și ședere, se pune la vot prin bile.

Votanți 105

Maioritatea regulamentară 53

Bile albe 57

Bile negre 48

D. președinte. Adunarea a primit propunerea pentru Mercuri. (Aplause șgomot).

D. președinte al consiliului. D-le președinte, am luat cuvîntul ca să fac o declarațiune.

D-lor deputați, când unii dintre dv. astăzi, au maltrat pe președintele majorității me așteptam ca majoritatea înădată se protesteă, și eu chiar am provocat-o. În urmă, am cerut ca să se amâne discuțiunea pentru mâne, și opozițiunea a cerut pentru Mercuri. Opozițiunea a avut majoritate.

De ăice luni de zile port o sarcină prea grea, fiind că vam dechiarat că țara este agitată și întărîind de a da o soluțiune acestei cestiuni, ar putea din aceasta să resulte agitațiuni mai mari și chiar o desordine morală.

Ați vădit d-lor, că eu, cu toate neorînduelile ce s'au făcut — asasinate, procese scandaloase — am făcut și am luat toată răspunderea, fiind că era o cestiune de viitor pentru țeară. Dar acum sînt nevoit să recunosc că eu nu pot să fac revizuirea; eu nu mai sînt expresiunea majorității Camerei... (protestând șgomot).

D-lor, fac o declarațiune, ca să știți ce am de gând să fac. Am să depun demisiunea dimpreună cu colegii mei în mâinile Regelui, și las să vină un minister care să ia răspunderea situațiunii și a agitațiunii în care se află țara; să ia răspundere revizuirii Constituțiunii. Eu nu mai pot lua această răspundere în fața unei majorități care trece dela dreapta la stînga. (șgomot).

(D. președinte al consiliului și toți ministrii părăsesc sala).

D. președinte. Ne mai fiind ministrii presidenți ridie ședința, și cea vittoare vi se va face cunoscut când se va putea ăine.

Ședința se ridică la 5 oare.

Spre orientare.

Din ăiare publice precum și din foarte numeroase întrebări dela bărbății noștri de încredere ni a venit la cunoștiună că consorțiul anonim care s'a format din vre-o câți-va domni aici în Sibiu, cu scopul de a înființa pe acțiuni un ăiar cotidian, parte să confundă de cătră onoratul public cu „Ate-neul român” a cărui înființare e problema subscri-sului comitet; parte să abuzează anume de firma noastră spre a induce în eroare publicul. Aflăm deci a dechiară: că acest comitet nu stă în nice o legătură cu acel consorțiu anonim nice cu fiitorul seu ăiaru cotidian.

Sibiu în 2/14 Aprilie 1884.

Comitetul electoral permanent al partidei naționale române.

Parteniu Cosma,
președinte.

A. Trombiș,
secret.

Varietăți.

* (Convocare.) Alegătorii români din cercul electoral Deva, sînt invitați a participa la conferința electorală, care va ave loc în Deva, în localitatea școlii române, la 12/24 Aprilie a. c. adecă Joi după s. pascii, a. m. la 10 oare. Obiectele acestei conferințe vor fi:

1. Constituirea comitetului electoral cercual.
2. Alegerea a doi membri pentru clubul electoral central cu reședința în Deva.

3. Alegerea a doi delegați la conferința generală, ce se va ăine în Sibiu.

Deva 1/13 Aprilie 1884.

Din incredințare:

Ioan Papiu, protopresbiter. George Secula, Dr. Lazar Petco, F. H. Longin, Alesiu Olariu, advocați.

* (Convocare.) În sensul apelului On. comitet electoral permanent al partidei naționale române dtto 10 Februaru a. c. avem onoare a invita pe toți alegătorii români aderenți partidei noastre din comitatul Albei inferioare, cercurile electorale Aiud, Ighiu, Uioara, Vințul de jos și orasele Alba-Iulia, Abrud la una conferință electorală ce să va ăine **Joi în 24 Aprilie c. nou la 2 oare d. m. Alba-Iulia otetul „la soare”** spre pertractarea următoarelor obiecte:

1. Alegerea de comitete executiv pentru comitat și subcomitete pentru cercurile electorale.

2. Alegerea de delegați la conferința generală ăinîndă în Sibiu.

3. Eventuali propuneri în cestiunea alegerilor dietali.

Alba-Iulia în Aprilie 1884. n.

Comitetul ad hoc.

Gregoriu Elechesiu, Iosif B. Roman, Alecsandru Tor-doșan, Nicolau Barbu, Mihaiu Cirlea.

* (Diariu de ăi). Am anunțat deja că „Gazeta Transilvaniei” cu 1 Aprilie începînd va apăre în toate ăilele de lucru. La locul acesta publicăm și apelul făcut din partea redacțiunii cu această ocaziune. Salutăm din nou pre fratele din Brașov și-i dorim succes strălucit la cutezata întreprindere ăiaristică.

Eată apelul:

„Gazeta Transilvaniei”, ăiaru cotidian.

Ca mâne se implinesc 50 de ani de când „Gazeta Transilvaniei”, sub cea mai cumplită prigonire a neamului românesc, a arborat în mijlocul valoroșilor și patrioticilor comercianți din Brașov, acest emporiu al Transilvaniei, drapelul redeșteptării naționale.

Toată suflarea rumânească cu bucuria și cu căldură a îmbrățișat acest ăiar-apostol al poporului și grupatu sau cu toții sub drapelul arborat de el și lucrat'au cu însuflețire și bărbătească statornicie pentru înălțarea românismului.

Grea și amară era lupta. Tendențele de a desnaționalisa pe Români își ajunseser culmea. Legea dela 1832 adusă de dieta maghiară glăsuia că în seminariul românesc din Arad să se învețe și ungerese și că: „de aici încolo la toate confesiunile să se admită și să funcționeze numai astfel de preoți, predicatori și vicari, cari știu ungerese.”

Apăratur'au cu bărbăția Români dintre Tisa și Carpați în confra acestor uneltiri dușmane și sosita după noapte și vijelia și o ăi cu soare, dar numai o ăi, căci în ceialaltă dimineață se iviră iarăși nuori furtunoși pe ceru. Roata sorții aduse din nou prigonirile de odinioară asupra capului nostru. Par' că soartea a voit să încerce până unde merge țaria și perseveranța Românului.

Cu toate uneltirile și prigonirile însă „Gazeta Transilvaniei” își ridică fruntea și uniud sufletesce

pe toți Români luptă necurmat și fără preget pentru drepturile și libertățile opincii românești.

Adversarii noștri neperdând din vedere această luptă și prețuind rezultatele dobândite de până acum după adevărata lor valoare și-au îndoit puterile, și acum după 50 de ani, și-au perfecționat și rafinat mijloace pentru sugrumarea și stingerea noastră. Prin urmare, și noi cei de stăți, credincioși școlari ai românismului, asemenea să ne strîngem rîndurile, și să ne îndoim puterile de apărare.

Adversarii noștri, avînd ei puterea țării în mână le-a fost prea ușor de a ne lovi în toate interesele politice, comerciale și economice, și acum atîcându-ne în școală ca și în biserică, în limbă ca și în avere, nouă nu ne-a mai rămas alt mijloc de apărare de cît *condeiul* cu care toți Români datorii sînt de a striga în lumea largă și de a cere dreptate și libertate pentru poporul român dintre Tisa și Carpați.

Astfel împinși de dorul de a ne folosi dîlnic și cu energiă de acest pacinic mijloc apelăm la publicul cel mare român pentru a ne susține în dîlnica noastră luptă națională și în firma noastră speranță de a fi încurajați, deschidem abonament la *ziarul nostru cotidian*.

„Gazeta Transilvaniei“

care precum acum 50 de ani a fost *primul organ de publicitate român*, tot asemenea și astăzi e *primul organ cotidian român*, ce apare dincoace de Carpați.

Sîntem siguri că publicul român e pe deplin convins de principiile ce le profesază acest ziar și de modul cum acest organ al Românilor dintre Tisa și Carpați a știut chiar și în cele mai grele îngrijurări se ție sus stindartul naționalității române.

Privind dar cu încredere la viitoriu, „Gazeta Transilvaniei“ în luna viitoare va eși în toate zilele, afară de Dumineci și serbători, și pentru a putea cu înlesnire străbate până chiar și în sîraca colibă a țeranului român, va fi cel mai efin ziar din monarchia Austro-Ungară:

Abonamente:

Pentru Austro-Ungaria pe an 12 fl. pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Pentru România pe an 36 lei, pe 6 luni 18 lei, pe 3 luni 9 lei.

Domnii abonați, cari au plătit abonamentul cu stimă sînt rugați a ne trimite diferența.

Cel mai ușor mijloc de abonare este prin *mandat postal*.

Ne permitem a ruga pe confrății noștri dela ziarele naționale să bine voiască a reproduce apelul nostru.

Redacțiunea.

* (Carmen Sylva unghurese). „Jehova.“ poema filosofica religioasă de Carmen Sylva a eșit în traducere unghurescă făcută de dl I. Goldiș, profesor de limbă și literatura română la liceul din Arad. Traducerea e făcută în prosă. Broșura e tipărită elegant.

* (Prelegerile publice în Cernăuți) arangiate de societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina se continuă Marți în 1 Aprilie. Cu ocaziunea aceasta dl prof. I. Bumbac vorbi „despre dominațiunea Goților și Gepeților în Dacia Traiană și influința limbei lor asupra limbei dacoromâne.“ Un public frumos asistă la această conferință interesantă.

„Familia“.

* (Victor Hugo) publică prin ziarele franceze următoarea scrisoare: „Brasilia declară că sclăvia a fost desființată. Aceasta este scirea cea mare. Sclăvia însemnează că omul înlocuește animalul prin oameni. Inteligența omenească ce mai poate rămă-

nea în om, în urma acestei vieți dobitocești, aparține aceluși domn după a cărui voință și dispoziție trebuie să lucreze sclavul. Din aceasta rezultă niște relațiuni înspăimîntătoare. Brasilia a dat sclăviei o lovitură otăritoare. Brasilia are un împărat care este mai mult ca un împărat; este un om. Meargă el numai așa înainte il felicităm și il onorăm. Mai înainte de a se sfîrși acest secol va peri sclăvia de pe lume. Libertatea este o lege a omenimei. Constatăm într'un cuvînt situația, barbaria se dă înapoi civilizația merge înainte Victor Hugo“.

* (O invitațiune originală). Regele Carol al României, membru al secțiunii St. Gallen a clubului Alpilor, a petrecut anul trecut în Axenfels. Într'o dî primii dela secția Schwyz următoarea epistolă: „Schwyz, 28, Iulie 1883. Majestății Sale Carol, regele României în hotelul Axenfels. Majestate și iubit coleg! Secția clubului Alpilor va face la la 2 și 3 August excursia sa de vară pe muntele Hochstock. Comitetul, pe care'l prezidez, primind scirea despre prezența unui membru al secției St. Gallen, m'a însărcinat să ve comunic, că ne-am bucura, dacă a-ți lua parte la excursiunea noastră. Programul este: Sămbătă după amiază 2 oare întru-nirea în birt la cerb. Plecarea la bordeiu Hack. Cina. Fîn de durmit pentru toți, Duminecă 4 oare plecarea spre pisc, unde se va prânzi. Coborîrea a Rothenthurn. Seara 5 oare întoarcere la Schwyz cu căruța pe țeară. De oare ce veți sosi tîrziu aici și nu veți ajunge la Axenfels, îmi permit să ve ofer un pat la mine. Primiți, Majestate și iubite coleg, salutările clubistice ale comitetului și ale devotatului vostru, Fr. Schnüriger, coșar în Schwyz.

* (Unde duce sîrăcia). — Un cismar din Viena, anume Iosef Marech, de 54 de ani, de origine din Boemia, a fost arestat zilele trecute ca inculpat de tentativă de asasinat asupra fiilor lui. Ziarele vieneze descriu așa amănuntele: — Marech, ajuns într'o stare completă de sîrăcie, fusese anunțat de proprietariul casei în care ședea, că va fi dat afară dacă peste două zile nu-și va plăti chiria. Neputînd lua de nicăiri parale, el luă teribilă otărîre și ucidă pe cei trei copii ai sei, Iosif în etate de 10 ani, Iuliu de 4 și Eurieta de 2 ani. El vedea în nevinovății copii o piedecă pentru progresul meseriei lui și în special pentru căpătarea unei alte locuințe de oare-ce mulți proprietari nu voiau să primească în casa lor o familie așa de numeroasă. Luni voia Marech să-și eșecute îngrozitoarea lui otărîre și spre acest scop luă un cuțit mare și bine ascuțit. Din norocire el își spusese planul la mai mulți vecini, cari îl denunțară la poliție. Aceasta îl arestă înainte de a ajunge la fapte. La comisariul de poliție Marech nu negă că avea de gînd să-și omoare copii. Descrie miseria în care se afla și scopul să urmărea prin crima ce voia să comită. „De cît să suferim cinci inși — dîse el mai bine suferim numai doi și suferim mai puțin.“

* (Armata englesă). Autoritățile militare engleze au decis să ușureze povara ce poartă pe dîșii soldații Britaniei. Unul din rezultatele cele mai însemnate al comitetului însărcinat cu deslegarea acestei probleme, este hotărîrea luată de a se înlocui a dona pîreche de cisme ce aveau soldații cu ei, printr'o pîreche de pantofi ușori impermeabili de dril. Fie-care batalion va ave după sine un furgon, care pe lângă celelalte utensilii, va purta și o mică provisie de asemenea pantofi cari se poată înlocui pe cei stricați prea de vreme. Se crede bine demonstrat ca o pîreche de pantofi, buni poate dura pe ori-ce pămînt și pe ori-ce vreme, cel puțin 2 luni. Pe lângă aceasta ușurința acestor încălțăminte face mersul cu mult mai lesne, neobosind mult pe soldați.

* (Sfîrșitul lumii în anul 1886).

Cînd George pe Ddeu va crucifica,
Cînd Marcu îl va învia
Și sfîntul Ioan îl va căra
Sfîrșitul lumii va suna.

Eată cum interpretează „l' Univers illustré“ access pătran (quatrain) al lui Nostradamus. Nu prezentează un înțeles clar. Dar în totdeauna oracolele au fost obscure. Cu toate acestea, cu oare care atențiune, se va putea obține o interpretare satisfăcătoare acelor patru versuri.

Cînd George pe Dumneșeu va crucifica
trebuie să se înțeleagă astfel: cînd Vinerea sfîntă
va cădea în ziua de sfîntul George, adecă la 23
Aprile:

Cînd Marcu îl va învia

vrea să dîcă: cînd ziua Pascilor consacrată a serbătorii învierea Domnului, va cădea în ziua de sfîntul Marcu, adecă la 25 Aprile:

Și sfîntul Ioan îl va căra

însemnează: cînd ziua Domnului (Joia verde), în care grijania sfîntă este purtată în procesiune pe strade, va cădea în ziua nascerii sfîntului Ioan Botezătoru, adecă la 24 Iunie;

Cînd aceste trei conjoctiuni se vor fi produs în calendar,

Sfîrșitul lumi va suna

Și aceste conjoctiuni se vor produce în 1886.

În 1886 dar trîmbițele ingerilor vor deștepta pe morții din morminte și sufletele vor fi date la judecată.

Lumea mai are dar numai un an și jumătate de trăit, s'au Nostradamus este un mincinos.

(România).

* (Fântăna Blandusiei) comedie antică în 3 acte și în versuri a dlui V. Alecsandri s'a prezentat pentru prima oară joi la 22 Martie (3 Aprilie) pe scena Teatrului Național din București. Piesa a făcut un efect mare, de care de mult nu s'a vîdut pe aceea scenă. Artiștii au emulat a întreperta cît mai fidel rolurile lor, ear publicul încântat a chemat mai de multe-ori pe ilustrul autor înaintea lampei oferindu-i cununi frumoase și numeroase. A fost o sara de naltă și bine simțită ovațiune pentru bardul nostru național.

* (Omul preistoric este el numit). Cu ocaziunea surpării unei galerii din mina dela Bully-Grenay, s'a descoperit o cavernă în care s'a aflat cinci corpuri de oameni fosili: un bărbat două femei și doi copii avînd o mărimea de doi metri douăzeci și șapte cm. un metru 96 cm. un metru 30 cm. un metru 18 cm. S'au mai găsit asemenea sfărîmături de arme și uneite de lemn petrificate și de peatră și nu meroase fragmente dn manifere și pesci. Într'o a doua cameră subterană sau găsit unspredece corpuri de oameni de dimensiuni mari, mai multe animale și un mare număr de obiecte diverse și pietre prețioase. Pe ziduri se aflau desemnate tot felul de lupte de oameni cu animale gigantice. O a treia cameră mult mai mare pare că este goală. Până acuma n'a putut să între nimeni în năintru din pricina gazului carbonic. Corpurile fosile s'au scos afară: cinci din ele se vor trimite la Lille pentru a fi studiate și espuse în amfiteatrul facultății de științe. Să așteaptă reprezentanții dela academia de științe și dela Britist Museu preveniți deja prin telegraf pentru esamina aceste descoperiri, cari sînt de sigur diu-tre cele mai însemnate.

Loterie.

Sămbătă în 12 Aprilie 1884.

Buda: 66 42 34 27 69

Nr. 805

[712] 2—3

CONCURS.

Pentru administrarea corespunzătoare a pădurilor comunale și bisericesti, cari se află pre teritoriul comunelor Seliște, Gurariului, Orlat, Căcova, Sibiel, Vale, Tilișca, Galeș, Aciliu, Săcel și Mag, aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiului, precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvanale, cari vor mai fi de lipsă prin aceasta se deschide concurs pentru împlinirea unui post de silvi cultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște

Venitele împreunate cu acest post salariu, bani de quartir, pașal de cancelarie și călătoria face la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespunzătoare.

Competenți, cari afară de recerșințelepr escrise în §. 36 A. L. XXXI. ex 1879 și cunoștința limbei oficioase maghiare, posed și limba română și germană, și tot-deodată sînt versați și în afaceri de administrațiune silvanală, sînt provocați ași inainta cere-rile înzestrate cu documente în termen de șese săptămâni la subscrisul pretor.

Alegerea se va îndeplini în 2 Iunie a. c. 10 oare dimineața și oficiul va fi să se ocupe prin alesul în 15 Iunie a. c.

Seliște 8 April 1884.

Pretorele cercual.

Nr. 301—1884.

[710] 2—3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în foaia archidieceșană în Nrii 86, 87 și 88 ex 1883 nevindu-se nici un concurent la stațiunea vacantă de paroch în Osoiu, în urma încuviințării Prea-venerabilului Consistoriu dela 15 November a. c. Nr. 3948 B. se prolungește concursul încă cu 30 de zile dela prima publicare pre lângă condițiunile espuse în primul concurs.

Cs. Giurgesci la 1 Martie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Deeșului.

Constantin Bodea,
adm. ppresbiteral.

MORBURI SECRETE

le vindec pe basa esperiențelor celor mai nouă științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destructiunea nervilor și impotența. Discrețiune cît se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 18

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.